

- Osterc Peter, trgovec, Beltinci.
- Litrop Stefan, čevljar in posestnik, Turnišče.
- Matjašec Ivan, posestnik, Dolina.

Namestniki:

- Horvat Jožef, posestnik, Črensovci.
- Trajber Jožef, posestnik, Dobrovniki.
- Bedernjak Ivan, posestnik, Trnje.
- Horvat S. Ignac, posestnik, Gornja Bostrica.

III. Gornjigrad.

Kandidati:

- Blekač Marko, posestnik in župan, Okonina, občina Rečica ob Savinji.
- Štrucelj Franc, posestnik in župan, Mozirje okolica.

Namestniki:

- Stvarnik Anton mlajši, posestnik v Lubiji.
- Tesovnik Josip, posestnik v Ljubnem.

IV. Konjice.

Kandidati:

- Napotnik Matija, posestnikov sin, Tepanje.
- Bruderman Leopold, trgovec in posestnik v Konjicah.

Namestniki:

- Dr. Jerovšek Anton, ravnatelj Cirilove tiskarne v Mariboru.
- Leskovar Anton, posestnik in župan v Oplotnici.

V. Ljutomer.

Kandidati:

- Rajh Jakob, posestnik, Ljutomer.
- Neudauer Alojzij, posojilniški tajnik, Gornja Radgona.
- Hrastelj Franc, urednik, Maribor.

Namestniki:

- Slavič Anton, posestnik v Bučevcih.
- Horvat Franc, posestnik v Terbegovcih.
- Krajnc Franc, posestnik, Mala Nedelja.

VI. Maribor desni breg.

Kandidati:

- Sagaj Alojzij, dekan, Hoče.
- Kores Martin, železničar-ključavničar, Maribor.
- Dr. Schaubach Boštjan, odvetnik v Slov. Bistrici.
- Hauptman Andrej, župan, Činžat.
- Bogina Janez, župan, Makole.

Namestniki:

- Florjančič Jakob, posestnik, Sv. Miklavž.
- Mlakar Janko, železničar, Studenci pri Mariboru.
- Kos Ivan, gostilničar in trgovec, Slov. Bistrica.
- Potočnik Matej, posestnik, Radvanje.
- Prešern Simon, župan, Poljčane.

VII. Maribor levi breg.

Kandidati:

- Supanič Alojzij, veleposestnik, Jarenina.
- Dr. Leskovar Josip, župan mesta Maribor.
- Dr. Veble Andrej, odvetnik v Mariboru.
- Pirnat Franc, višji živilnozdravnik v Mariboru.
- Poljanec Ljudevit, župan, Cogetinci pri Sv. Antonu v Slov. goricah.

Namestniki:

- Šerbinek Ivan, posestnik, Vrtni pri Svečini.
- Krajnc Josip, posestnik in gostilničar, Sv. Jurij v Sl. g.
- Rošker Anton, posestnik, Zgornje Hlapje, Sv. Jakob v Slov. gor.
- Urbas Ivan, župan, Slemen pri Selnici ob Dravi.
- Gomilšek Franc, župnik, Sv. Benedikt v Slov. goricah.

»V jeziku svojih očetov, Delavarov«, je odgovoril Unkas.

Na te nepričakovane besede je nastalo med množico tiho, preteče mrmranje. Tudi Tamenund je obstrmel. Potegnil si je z roko preko oči, kakor bi jih hotel ubraniti pogleda, ki se mu je zdel sramoten. Nato pa je ponovil:

»Delavar? Dolgo je moje življenje. Videl sem, kako so bili Lenapi ločeni od svojih posvetovalnih ognjev in kakor čreda preplašenih jelenov pregnani v gore k Irokezom. Videl sem, kako so sekire tujega naroda sekale drevesa, ki so krasila naše doline. Videl sem, kako so živali, ki so prej tekale po gorah, živele v vlgvamih med ljudmi. A nikdar nisem videl Delavara, ki bi bil tako zavržen, da bi se kakor kača priplazil v tabor svojega rodu.«

»Lažnjive ptice so odprle svoje kljune«, je odgovoril Unkas z mehkim, zvonečim glasom, »in Tamenund je poslušal njih petje.«

Starec se je zdrnil in nagnil glavo, kakor bi hotel ujeti bežne glasove daljne pesmi.

»Ali sanja Tamenund?« je vzkliknil. »Čegav je glas, ki mu udarja na uho? Ali so se zime umaknile nazaj, ali naj zopet poletje napoči otrokom Lenapov?«

Slovesna, spoštovanja polna tišina je nastala na te temne besede delavarskega preroka. Njegov rod je veroval, da je skrivnostno zvezan z Velikim duhom, in je potrpežljivo čakal. Ko pa je molk trajal le predolgo, se je eden izmed starih poglavarjev predrznil, da ga je ogovoril:

»Lažnjivi Delavar trepetaje čaka besed Tamenunda«, je rekel. »Pes je, ki laja, ako mu Angleži pokažejo sled.«

»A vi«, je odgovoril Unkas in se kljubovalno ozrl po zborovalcih, »vi ste psi, ki cvilijo, ako vam Francoz vrže drob svoje divjačine.«

Najmanj dvajset vojščakov je izdrlo nože na ta posmehljivi očitek. Eden izmed glavarjev pa jih je s strogo besedo zadržal in napravil mir. Obenem pa je Tamenund dal znamenje, da hoče govoriti.

»Delavar«, je rekel, »ti nisi vreden svojega imena. Moj narod že mnogo zim ni videl jasnega solca. Vojščak, ki zapusti svoj rod, ker solnce sreče stoji za oblaki, postane dvakrat izdajalec. Zakon Manita je pravičen in ostane tak, dokler bodo reke tekle in gore stale, dokler bo listje na drevju brstelo, se sušilo in odpadalo. Izročam vam va-

VIII. Murska Sobota.

Kandidati:

- Faflik Franc, župnik, Kančevci.
- Horvat Geza, upravitelj, Krajna.
- Kerec Franc, posestnik, Prosečka vas.
- Bačič Franc, posestnik in župan, Gornja Lendava.
- Vogrinčič Anton, posestnik, Cankova.

Namestniki:

- Domjan Alojz, posestnik, Sodišinci.
- Forjan Andrej, posestnik, Rakičan.
- Kuhar Jožef, posestnik, Gradišče.
- Kornhauser Alojz, posestnik, Sv. Jurij v Prekmurju.
- Panker Ivan, posestnik, Pečarovi.

IX. Dravograd.

Kandidati:

- Kugovnik Jurij, kovač, Prevalje.
- Stabej Jože, višji oficial, Maribor.
- Držečnik Luka, posestnik in župan, Orlica, Ribnica na Pohorju.

Namestniki:

- Vaukan Franc, posestnik in gostilničar, Farna vas pri Prevaljah.
- Rebernik Rudolf, gostilničar, Brezno.
- Stana Ivan, posestnik, Libeliče.

X. Ptuj.

Kandidati:

- Veršič Ivan, posestnik in župan, Sv. Marko pri Ptuj.
- Janžekovič Alojz, posestnik, Sv. Lenart pri V. Nedelji.
- Rozman Peter, viničar, Hermanci pri Sv. Miklavžu.
- Dr. Kovačec Janko, bančni ravnatelj, Maribor.
- Kröpl Lovro, posestnik v Staršah pri št. Janžu na Dravskem polju.
- Čuš Ivan, posestnik v Hlapecih pri Sv. Lovrencu v Slov. goricah.
- Napast Martin, posestnik, Sv. Lovrenc na Dravskem p.

Namestniki:

- Kočevar Ivan, posestnik, Obrež pri Središču.
- Kramberger Alojz, posestnik in mlinar, Skorba pri Hajdini.
- Mlakar Jože, posestnik in krojač, Lancova ves pri št. Vidu pri Ptuj.
- Felician Jakob, posestnik, Vurberg.
- Prelog Franc, posestnik v Zagojčih pri Moškanjcih.
- Pintarič Franc, posestnik, Hajdina.
- Brenčič Mihael, posestnik in gostilničar, Ptuj.

XI. Slovenjgradec.

Kandidati:

- Pušenjok Vlado, narodni poslanec, Maribor.
- Guzej Ivan, posestnik in župan, št. Janž pri Dravogradu.
- Blatnik Simon, posestnik in trgovec, Stara vas pri Velenju.

Namestniki:

- Ovčar Tomaž, orožniški podporočnik v pokoju, Slov. Gradec.
- Zajc Zdravko, rudar, Spodnji Šalek pri Velenju.
- Škruba Miha, posestnik, Topolščica pri Šoštanju.

XII. Šmarje pri Jelšah.

Kandidati:

- Turk Ivan, posestnik, Šmarje pri Jelšah.
- Dr. Ogrizek Anton, odvetnik v Celju.
- Kranjc Marko, tajnik SLS v Mariboru.
- Tovornik Jože, posestnik in župan, Sv. Vid na Planini.
- Jazbec Karl, posestnik, Sv. Peter pod Sv. gorami.

šega nevrednega brata, Delavari. Storite z njim, kakor zaslužili!

Ko je Tamenund izgovoril zadnjo besedo obsodbe, se je iz množice dvignilo grozno vpitje na maščevanje. Eden izmed poglavarjev je z gromkim glasom zakričal med besneče ljudstvo, da je ujetnik obsojen, naj umre v ognju. Takoj nato so pričeli s pripravami za usmrnitev. Heyward se je obupno boril s tistimi, ki so ga držali, Sokol je v skrbeh gledal okrog sebe, Kora pa se je še enkrat očaku vrgla k nogam in ga prosila usmiljenja.

Samo Unkas je ostal miren. S ponosnim pogledom je sprejel krvnike, ki so se mu približali. Eden izmed njih mu je siloma strgal s telesa lovsko obleko ter ga hotel vleči k pripravljenu kolu. Ta hip pa je divjak obstrmel. Izbulji je oči in nemo strmel v Unkasa. Počasi je dvignil roko in s prstom pokazal na njegove prsi. Vse se je gnetlo k njima, vseh oči so bile uprte v podobo male želve, ki je bila z višnjelo barvo tetovirana na prsih ujetnikovih.

Unkas je zmagoslavno smehljal se gledal okrog sebe. Potem pa je z dostojanstveno kretnjo tolpo odvrnil od sebe, stopil ponosno naprej in rekel z razločnim, prijetnim glasom:

»Možje Lenapi! Moj rod nosi zemljo! Jaz nosim vaš slabotni rod! S temi besedami je ponosno pokazal znamenje na svojih prsih. »Nihče izmed Delavarov ne more zažgati ognja, da bi sežgal potomca svojih očetov — moja kri bi pogasila vaše plamene. Iz mojega rodu izhajajo vsi drugi!«

»Kdo si ti?« je vprašal Tamenund in se razburjen dvignil.

»Jaz sem Unkas, sin Čingagoka«, je ponižno odgovoril ujetnik, se obrnil od množice in spoštljivo nagnil glavo pred svolasim poglavarjem. »Jaz sem iz rodu Velike želve.«

»Tamenundova ura se bliža!« je glasno izpregovoril oče. »Dan se je naposled približal noči. Zahvaljujem se Manitu, da je poslal njega, ki bo zasedel moj prostor ob posvetovalnem ognju. Zopet se je našel Unkas, sin Unkasa! Naj se oči umirajočega orla še enkrat ozro v izhajajoče solnce!«

Z lahnim, trdnim korakom je stopil mladenič naprej ter se pokazal razburjeni, strmeči množici. Stare oči Ta-

Namestniki:

- Roškar Janez, župan, Rajnkovec pri Rogški Slatini.
- Počivalšek Ivan, posestnik, Sopote pri Podčetrtku.
- Teržan Anton, trgovec in gostilničar, Dobje pri Planini.
- Metličar Valentin, župan, Sv. Vid pri Grobelnem.
- Stoklas Jože, župan, Šmarje pri Jelšah.

ZA OBLASTNO SKUPŠČINO V LJUBLJANI:

I. Brežice.

- Podvinski Franc, posestnik, Blatno, Globoko pri Brež.
- Tratnik Jožef, župnik, Rajhenburg ob Savi.
- Dr. Jesenko Rok, odvetnik v Sevnici ob Savi.

Namestniki:

- Urek Ivan, posestnik, Globoko 19 pri Brežicah.
- Skerbec Anton, posestnik, Videm ob Savi.
- Kozine Martin, posestnik, Prešnaloka pri Sevnici ob S.

II. Laško.

Kandidati:

- Zmave Jože, kaplan v Trbovljah.
- Deželak Matevž, posestnik, Lože pri Rimskih Toplicah.
- Križnik Filip, rudar, Loke pri Trbovljah.

Namestniki:

- Terseglav Franc, urednik v Ljubljani.
- Hrastnik Miha, posestnik, Brstnik pri Laškem.
- Arnšek Janko, krojaški mojster, Hrastnik.

Izvršilni odbor SLS v Mariboru.

Državna politika.

V NAŠI DRŽAVI.

Priloge na oblastne volitve. Vse stranke so začele pripravljati se na oblastvene volitve. Kajti te volitve, ki so v načrtu bolj gospodarskega značaja, so vendarle prav velikega političnega pomena. Stranke zopet štejejo svoje vrste in bodo po teh imele vpliv tudi pri državnih politiki.

Narodna skupščina odgojena. Naša narodna skupščina, kjer sedaj odločuje nedelavna in neplodna slučajna večina, ne bo zborovala do dne 28. januarja 1927. Pravi jo, da morajo narodni poslanci domov zaradi volitev v oblastne skupščine. V resnici pa je to le pretveza, da se skrivi je nedelavnost vlade, ki nima za zborovanja ničesar pripravljenega. Prav pa jim pride to tudi v ta namen, da se vse razprave o raznih nepoštenih z državnim denarjem, ali kakor pravimo: o korupciji, odgodijo. Znati je treba.

Korupcija, ki so jo uganjali mnogi sicer »državotvorniki« ljudje, za enkrat še ne bo obsojena, kakor bi to zaslužila. Ves boj proti njej pa je pokazal, da se je tej kači vsaj deloma stopilo na glavo. A Radič tega ni storil, ker je zdaj on sam tudi obdolžen velikih korupcij in bode še obširna razprava o tem. Na svojih shodih Radič o tem ne bo poročal.

Posvetovanja pri kralju. Da bi bilo mogoče priti do bolj zdravih političnih razmer v naši državi, je kralj pretekli teden poklical k sebi voditelje posameznih strank. Tako je bil pri kralju Pašič, za njim dr. Davidovič, nato dr. Korosec, pozneje Radič in pridejo še drugi. Posvetovanja imajo namen najti izhod iz sedanjih težkih razmer in obvarovati deželo in ljudstvo gmothena propadanja.

V radikalni stranki se razmere urejujejo. Pašič, ki je obsodil vsako korupcijo, tudi če jo je izvršil njegov sin edinec, je zopet pridobil na vplivu. Pobotal se je tudi z enim najpoštenjših Srbov politikov Nastas Petrovičem, ki je bil vedno in je še naš zvesti prijatelj. Žrtvovati bode pa moral Pašič svoje najožje dosedanje zaveznike.

Pašič in Radič sta si zopet v laseh. Ta dva človeka, ki se včasih hvalita do nebes, poljubljata javno na cesti, še

menundove so z dopadenjem počivale na plemeniti postavi in lepem obrazu njega, ki ga je spominjal srečnejših časov.

»Ali je Tamenund še otrok?« je rekel s povzdignjenim glasom. »Ali sem samo sanjal, da je tolikokrat padel sneg, da se je moj narod razkropil kakor pesek v puščavi, da so Angleži, ki jih je več kakor listja na drevju, preplavili mojo deželo? Tamenundova roka bi več ne strašila jelena, njegova roka se je posušila kakor veje mrtvega hrasta, polž bi ga prehitel v teku. Vendar stoji pred njim Unkas kot takrat, ko sva šla skupaj v boj proti bledoličnikom. Povejte mi, Delavari! Ali Tamenund spi že sto zim?«

Upehan je omahnil starec na svoj sedež. Vse naokoli je molčalo polno spoštovanja.

Zdaj pa so Unkasove oči opazile Sokola. Hitro je skočil naprej in se preril do prijatelja. Hipoma mu je prerzal vezi in ukazal ljudstvu, naj se umakne. Molče so se razmaknili, Unkas pa je lovca prijel za roko in ga peljal pred očaka.

»Oče«, je rekel. »Poglej tega bledoličnika. Pravičen mož je in prijatelj Delavarov.«

»Ali je vojščak?«

»Eden izmed najpogumnejših in Angležem dobro znan. Mingi se ga boje kot svojega najhujšega sovražnika.«

»Kakšno ime si je pridobil s svojim delom?«

»Mi ga imenujemo Sokola, kajti njegovo oko se nikdar ne zmoti. Mingi pa ga imenujejo Dolgo puško, ker je za njih vojščake gotova smrt.«

»Dolga puška!« je vzkliknil Tamenund in srpo pogledal lovca. »Ni prav, da mu moj sin pravi prijatelj.«

»Prijatelja ga imenujem zato, ker se mi je takega tudi izkazal, je mirno in odločno odgovoril mladenič. »Ako je Unkas ljub Delavaram, jim mora biti tudi Sokol.«

»Bledoličnik je moril moje mlade vojščake. Njegovo ime je veliko, ker so njegove krogle ubijale Lenape.« Lovca pa se je jezno vzravnal. Tega očitka ni mogel mirno prenesti.

»Ako je kak lažniv Mingo to šepnil Delavaru v uho«, je kričnil, »potem to kaže, da je krakajoča ptica! Da sem pobijal Minge, tega ne tajim, zlagano pa je, da sem kedaj vedoma kaj hudega storil Delavaru. Prijatelj sem njim in vsemu, kar je last njih naroda!«

vendar nista iskrena. Te dni je rekel Pašič o Radiču, da on res slabo vidi v Beogradu in naj pazi, da še enkrat ne pade v luknjo, iz kakoršne so ga že enkrat vlekli. Radič pa mu je seveda takoj odgovoril, da je Pašič nemogoče kot novi ministrski predsednik, ker je prestar in korupcionist. Dokler se bosta ta dva moža dajala, bo vlada v naši državi vedno kolebala semintja in bo vsaki dan v nevarnosti, da se zruši.

V DRUGIH DRŽAVAH.

Italija nas je premagala. Kadarkoli poročamo o Italiji in njenem razmerju do nas, moramo povdarjati, kako nam je ta država — sovražno zahrbtna. To je pokazala pretekli teden zopet. Z denarjem si je kupila ljudi v Albaniji, ki je sklenila z Italijo vojaško pogodbo. Ta vojaška pogodba ni nič drugega kot priprava Italije za pohod na Balkan in vzhod. Ta boj ni bil krvav, vršil se je le v diplomaciji, to je med državnikami v besedah in je le tinta tekla. Ali naš zunanji minister dr. Ninčič lahko mirno reče, da je izgubil bitko na celi fronti. Naši poslanci mu bodo stavili vprašanje v tej zadevi.

Rumunija ima velike skrbi. Kralj je bolan, kraljica je z doma, prestolonaslednik ne sme domov, domače stranke so z dosedanjjo vlado nezadovoljne, le s težavo se še drži, ljudstvo trpi vsled grozovitih davkov in obupuje, zavezništvo z Italijo je povzročilo, da Rusija vedno bolj gleda na Besarabijo. Ta država bo še imela težave sama s seboj.

Francija in Italija sta si še vedno zelo nenaklonjeni zaradi zadnjih italijanskih vojaških premikanj na francoski meji. Francosko časopisje zelo odločno opozarja Jugoslavijo, naj bo previdna, ker je Mussolini zvit in nasilen. Francija je začela pripravljati tla za veliko evropsko zvezo med Francijo, Nemčijo in Rusijo.

V Nemčiji tudi ni vse tako, kakor bi si človek mislil, da znajo Nemci držati red. Te dni je padlo odločujočih krogov precej trdih besed na račun sodnikov, da niso več nepristransko pravični, in na račun višjih vojaških krogov, ki jim je politika več kot bramba domovine. Če narod izgubi zaupanje v sodnijo in vojaštvo, tedaj ni to nikoli dobro!

Na Kitajskem se razmere urejajo. Posrečilo se je poštenemu in obče spoštovanemu voditelju kantonske vlade Lhiang-kai-šeku, da je nadvladal vse revolucionarje. Je upati, da bo v kratkem upostavil red v tej veliki državi. Angleška pa že gleda, kako bi z novim gospodarjem prišla v kar najbolj prijateljske zveze.

Županski tečaji.

Županski tečaj v Slovenjgradu. Vsi župani in občinski odborniki okrajev Dravograd in Slovenjgradec pridejo v ponedeljek, dne 13. t. m., ob 10. uri dopoldne v Okrajno hranilnico v Slovenjgradec na županski tečaj. Predavali bodo strokovnjaki o občinskem proračunu, davčnih in vojaških zadevah ter o volitvah. Vsa predavanja so za župane in občinske odbornike tako važna, da ne sme izostati nobeden, ki se zanima za občinsko upravo. — Županska zveza v Mariboru.

Županski tečaj v Ptuj. Za župane in občinske odbornike političnega okraja Ptuj bo v nedeljo, dne 19. t. m., ob 9. uri dopoldne županski tečaj v prostorih gostilne g. Brenčiča.

Županski tečaj v Ljutomeru bo v ponedeljek, dne 20. t. m., ob 9. uri dopoldne. Natančneje priobčimo v prihodnji številki.

Kaj je novega?

SLOVENSKA ŽENA, ALI SE ZAVEDAŠ SVOJE DOLZNOSTI!

V sleherno slovensko hišo zanesti misel in zavest, da je prvi pogoj za srečo in moč našega naroda krepostno in po katoliških načelih urejeno življenje.

Vsem članom vsake slovenske družine vcepiti smisel za izobrazbo potom dobrih knjig in časopisja.

Gledati, da v vsaki hiši tvojega okoliša vsi člani segajo edino po dobrem čitvu.

Slovenska žena, ki si se skozi vsa stoletja borila za verske svetinje svojega naroda, glej, da ne bo stihajala v naše slovenske domove umazano, nedostojno čtivo, ki grozi naš narod duševno upropastiti!

Tvoja dolžnost je, da utrdiš v narodu prepričanje, da se slabo časopisje premaga z dobrim. Zato skrbi, da bo vsaka hiša naročena na političen list, ki se zavzema za vero in čast slovenskega naroda.

Pri volitvah v oblastno skupščino bo volilna skrinjica naše stranke prva. Kandidatne liste za mariborsko oblast je naša stranka vložila kot prva, so že tudi potrjene od sodišča in bo SLS volilna skrinjica v mariborski oblasti prva.

Sneženi meteži. Zadnje nedeljo in ponedeljek so divjali po celem Hrvaškem, Liki, Madžarskem in po Zgornji Italiji silni sneženi meteži. Viharji so zavrli železniški promet in so prihajali vlaki iz Hrvaške z večurno zamudo.

Vlomilci v ptujski davčni urad pod ključem. V mariborske zapore so v soboto pripeljali dva zelo nevarna vlomilca, ki imata na vesti celo vrsto državnih vlovov. Poročali smo svojevčasno o vlovu v ptujski davčni urad dne 7. marca, odkoder so vlomilci odnesli 21.000 Din, v izropani blaginji pa očitveno radi naglega bega pozabili vlomilsko orodje. Po dolgotrajnih poizvedbah, ki jih je vodil policijski nadsvetnik gospod Kerševan, se je posrečilo ugotoviti izvor orodja. Orodje je bilo kupljeno deloma pri Hirschlerju, deloma pri tvrki Hajoš ter Schuschart & Schütze v Zagrebu. To orodje so prinesli postrežki kratko pred ptujskim vlovom v neki hotel za Gezo Farkaša iz Novega Bečea in Ernsta Höflerja iz Novega Sada. Dejanski sta pod temi imeni nočevala tik pred vlovom dva tujca pri Osterbergerju v Ptuj in pred tem v Mariboru. Za Hrvaško in Slavonijo je prevzelo zasledovanje zagrebško policijsko ravateljstvo. Dognalo se je, da živita zares osebi istih imen v Novem Bečeu ozir. v Novem Sadu, ki sta svoje legitimacije prodala madžarskima državljanoma Josipu Iringju in Stefanu Szabo iz Budimpešte. Na podlagi tiralice, ki jo je izdalo državno pravdnništvo, je novosadska policija dne 19. oktobra aretirala oba imenovana osumljenca iz Madžarske, ki sta po zaslišanju v Novem Sadu, Osijeku in Zagrebu bila v soboto prepeljana v Maribor. Po njunem dosedanjem priznanju

sta prišla oba radi brezposelnosti v Beograd z namenom, da si na nepošten način poiščeta denarja v Jugoslaviji. Priznavata vleme v Soli v Senti, Bjelovaru, v poglavarstvu v Brčki, Sremski Mitrovici, Titelu ter v županstvu v Vinkovcih in pa v davčni urad v Ptuj. Po ptujskem vlovu sta si lopova nabavila v Budimpešti novo vlomilsko orodje. Na povratku v Jugoslavijo pa sta prišla v Novem Sadu v roke policije. Samo priznani vlovni obsegajo tatvine velikanske vrednosti nad 870.000 Din, katere vsote pa ne priznavata v celem. Utemeljen je sum, da sta ta lopova vlomila tudi v meščansko šolo v Cankarjevi ulici in ljudsko šolo v Razlagovi ulici v Mariboru ter v ljubljanske šole meseca decembra lanskega leta. Zagovarjala se bosta pred mariborsko poroto.

Otroka pustila v hlevu. V soboto, dne 4. t. m., zjutraj so našli v nekem hlevu v Cvetlični ulici v Mariboru približno šest tednov starega otroka, katerega je tam odložila neka ženska. Otroka je policija oddala v bolnico, pozneje ga je pa vzela neka družina za svojega. Policija je ugotovila tudi ime otrokove matere, ki je bivša služkinja Marija C. Policija jo zasleduje.

Pred težkim obračunom. Odgonskim potom je bil izročen od avstrijskih oblasti našim varnostnim organom v Mariboru pomožni delavec Matevž Lederer, ki ima na vesti težji zločin. Umoril je našega obmejnega finančnega stražnika na Golici nad Jesenicami. Po zločinu je bil od avstrijskih oblasti aretiran in obsojen na večletno ječo, katero je odsedel v kaznilnici Karlau. Kljub prestani kazni pride pri nas še enkrat pred sodišče, ker je naš državljani ter je umoril našega finančnega stražnika. Poslan je bil v Ljubljano.

Najdena neznaša utopljenka. Drava je naplavila dne 30. novembra v Dolgošah pri Mariboru 50—60 let staro, neznašo kmetsko žensko. Pri utopljenki so našli 600 Din gotovine, pa nobenega drugega znaka, iz katerega bi se lahko sklepalo na njeno identiteto. Ne ve se, ali gre v tem slučaju za samomor ali za nesrečo.

Zalostna novica od Sv. Jurija v Slov. goricah. Dne 1. t. m. je umrl po hudi in mučni boleznii mladenič Martin Dobaj iz Spodnjega Gasterja v starosti 25 let. Rajni je imel vse čednosti, katere morajo dičiti poštega mladeniča. Iz njegovih ust se ni nikdar slišalo preklinjanje in nesposodna govornica, bil je v tem marsikomu najlepši zgled. Kako priljubljen je bil rajni povsod, pričajo mnogobrojni obiskovalci, ki so prihajali k njemu tekom njegove boleznii in ga kropili na mrtvaškem odru. Nepozabni Martin, spavaj mirno v hladnem grobu.

Ena nesreča za drugo. »Gospodar« je že beležil o požaru v Brengovi pri Lipnikovih, ko je upepelil ogenj hišo in gospodarsko poslopje. S pomočjo dobrih ljudi je pogorelec kmalu pokrtil hišo in uničene gospodarske pritlikline. Dne 21. novembra pa je razsajal po celi župniji Sv. Antona v Slov. gor. tako silovit vihar, da je odnesel Lipniku novo zgrajeno streho z ogrojem vred in mu s tem povzročil novo in na zimo zelo občutno škodo.

Še nekaj o roparski tolpi v okolici Slov. Bistrice. — »Gospodar« je že poročal o vlovu v Laporju v okolici Sl. Bistrice. Danes sporočamo samo nekatere zanimive podrobnosti o tem. Trgovina trgovca Alojzija Šiferja, v katero je bilo vlomljeno okrog polnoči od 23. na 24. novembra, je v sredini vasi Laporje ob okrajni cesti. Trgovčeva žena je v prvem nadstropju nad trgovino slišala neko ropotanje. Prižgala je luč in pogledala skozi okno; v tem trenutku je že svignila od spodaj krogla mimo njene glave. Trgovca Šifer je hotel s strelji pregnati tatove, ki so imeli pištole-repetirke. Močno streljanje od obeh strani je zbudilo vaščane. Ko so vlomilci videli, da so odkriti, so zbežali. Napravili so v trgovini veliko škodo. Odnesli so zimskega manufakturnega blaga v vrednosti 30.000 Din, zlato uro, lovsko puško, jestvine in še več drugih stvari. Čutili so se morali po vlovu precej varne, ker so si postregli s pijačo. V trgovini je namreč tudi vinoč. V novem prizidanem poslopiju, ki je prišlo pravkar pod streho in v katerem bo gostilna, so našli steklenice, prinesene iz trgovine, znamenje, da so roparji tamkaj ponivali. Vlomili so pri vratih v trgovino in sicer spodaj pod roletami, in sicer v toliko, da se je moglo splaziti skozi luknjo človek. Vlomilcev je bilo kakih deset, ki so bili razstavljeni kot stražarji na raznih krajih. Tudi pri odru pri novem prizidanem poslopiju so skušali priti skozi podstrešje v trgovino. Tatovi so jo odkurili proti makolski cesti. Zgodaj zjutraj dne 24. novembra sta vozila skozi Majšperg v divjem diru dva voza neznašo kam. Najbrž so bili to vlomilci. Že prejšnji večer dne 23. novembra so srečavali ljudje v vasi Laporje nepoznane moške, po dva do tri skupaj, ki so se delali na videz pijane, ker je bil ta dan v Slov. Bistrici sejem, a ljudje se za to »pijano« družbo niso brigali. Za vlomilce doslej še ni sledu, a vzbuja se sum, da so uzmoviči pri vlovih, ki so v okolici Slov. Bistrice v zadnjem času tako pogostni, eni in isti.

Detomor. V župniji Majšperg se je doigral te dni slučaj detomora, ki je razburil upravičeno celo okolico. Pes posestnika Antona Kavčevića v Sestrzah je prinesel na dvorišče ostanke otroka moškega spola. Po teh ostankih se je dalo sklepati, da je bil otrok rojen kake 3 mesece pred časom. Kavčević je naznanil celo zadevo orožništvu na Ptujsko goro, ki je kmalu izsledilo zločinko v osebi Alojzije Pušaver. Detomorilko so zaprli, predali sodišču in tamkaj je tudi priznala po kratki preiskavi zločin.

Odpis davka v ptujskem okraju. Poslanec Ivan Vesenjak je dobil od predstojnika davčne oblasti v Ptuj pojasnilo, da je taista razposlala pred kratkem tiskovine posameznim občanom, ki so bile prizadete po letošnjih elementarnih neizgodah. Občinski uradi naj nemudoma te pole izpolnijo ter vrnejo davčni oblasti če le mogoče v prvi polovici meseca decembra. V drugi polovici meseca decembra in v prvi polovici januarja bodo potem uradniki na podlagi dospelih poročil izvršili predlog za odpis davka. Od občinskih uradov je torej odvisno največ, v koliko in kedaj se izvrši odpis. Vsa ta procedura se vrši sedaj še po avstrijskem zakonu iz leta 1917 in je zelo zamolana. G. šef davčne oblasti je izjavil, da bo v smislu navodil ministrstva financ postopal blagohotno. Kakor znano, so naši poslanci v tem smislu ponovno osebno posredovali in vlagali vloge ter velja torej predstojče za vse okraje.

Mina se užgala. Na Doberni se je, tako nam poročajo iz Trbovelj, dogodila zopet težka nesreča. V nedeljo, ko se je streljalo na odkopu, je delavec Grosič, okoli 50 let star, rodem iz Hrvaške, šel predčasno na delo. Iz mine se je še kadilo. Mislili so, da gori samo smodnik in da je metilna vrvice že zgorela; kar počei mina, vrže Grosiča ob-

enem z materijalom v zrak in ga nato pokoplje pod seboj. Težko ranjenega so prinesli v bolnico.

Zalostna 50letnica. Ker je deževje letos tako hudo zadelo celo Slovenijo in so v zadnjem času povzročili plazovi na Štajerskem nepregledno veliko škodo, se nam zdi umestno, spomniti javnost na veliki plaz v Brišah pri Zidanem mostu leta 1877. Prihodnje leto bo preteklo 50 let od zgoraj omenjenega plazu, ki je zahteval 12 človeških žrtev. Nesreča se je skoro pred 50 leti doigrala tako-le: Dne 15. januarja 1877, okoli 4. ure zjutraj, se je utrgal na severnem pobočju Pleša velik plaz. Velikanske plasti zemlje, pomešane z ogromnimi skalami, so se zvalile s hriba v dolino. Zasule in zdobile so štiri hiše. 11 ljudi je bilo zadušenih pod zasipom plazu. Med temi žrtvami je bila Mačkova rodbina, mati in šest otrok. Iz Trbovelj so prišli rudarji, ki so kopali noč in dan, da so izkopali mrtve. — Čez tri dni po prvem zasipu se je udrl ob pol 10. uri zvečer drugi, še strašnejši plaz. Ta je razdril železnico, zaježil strugo Savinje in jo zasul z zemljo, skalami, brzovajniimi drogi, žicami, železniškimi pragi ter tračnicami. Podruta je bila tudi cesta na desnem bregu Savinje proti Rimskim toplicam. Savinja, ki je bila zajezena 15 ur, je narastla do prvega nadstropja znane tovarne za olje. Več sto delavcev je bilo zaposlenih pri predoru tega plazu. Šele drugi dan po nesreči se je posrečilo delavcem, da so poskrbeli toliko, da je začela Savinja odtekati. Pri razkopavanju plazu je bil zasut eden od rudarjev. Pri rešnem delu je bilo zaposlenih poleg več sto delavcev še 350 pjo-nirjev, ki so razkopavali nasipine več tednov. Železniški tir so popravili za silo šele po preteku štirih dni. Plaz je bil tako silen, da je pognal železniški tir s cesto vred z levega na desni breg Savinje. To nesrečo si je hodilo ogledat tedaj na tisoče ljudi iz raznih krajev. Kraj katastrofe se še danes dobro pozna.

Še o plazu na Pilštajnu. Nevarnost, ki grozi Pilštajnu od plazovja, še vedno ni minula. V Starem trgu je napravilo plazovje že naravnost velikansko škodo. Utrgal se je velik kos Brilejevega vinograda, ki je zasul in popolnoma raztrgal Stritihov vinograd in rine sedaj vsa plast v širini okoli 500 metrov proti dolini v Bistrico. Plazovje neusmiljeno trga lepe vinograde, rodovitna polja, travnike, ruje sadno drevje in ruši cele stavbe. Vinogradska klet trgovca Antona Stritih se je pogreznila v zemljo, druga s stanovanjsko hišo in prešnico je porušena do tal. Klet Karola Straška je zasuta, ravnatoko gospodarsko poslopje Amalije Leskovšek. Niti sledu ni več, kje so poprej stale te stavbe. Hiša Alojzija Bevca, Franceta Grobelšeka, kakor tudi gospodarsko poslopje Ivana Regvata so razpokane in v razpadu. Ista usoda čaka tudi hiši Ivana Regvata in lončarice Jere Kolar, kjer se je plaz že priril do teh stavb in je na njihovih zidovjih opaziti dan za dnem večje razpoke. Gospodarsko poslopje Lucije Belak je porušeno, v nevarnosti je tudi hiša. Okrajna cesta je počila na obeh straneh plazovja in je promet s težkimi vozovi ukinjen. V najbližji bodočnosti pa bo ukinjen sploh vsak promet, ker potiska cesto v območju plazovja naprej v potok. Potok Bistrica je plazovje že v toliko zasulo, da je začela voda v smeri proti Lesični postajati in je narastla nad en meter. Na levem krilu plazovja je opaziti razpoke, ki vodijo v smeri proti trgu Pilštajnu. Ogrožen je ves severni del trga. V veliki nevarnosti pa je tudi vas Lesično. Kajti, kakor hitro plazovje zasuje potok, kar je pričakovati v nekaj dneh, bode vsa vas pod vodo. Potrebna je nujna pomoč! Nujno se bo moral prekopati nov potok in napraviti bo treba tudi novo cesto in misliti na to, kakor bi se obvaroval ogroženi svet pred nadaljnjim plazovjem. Vojna uprava je poslala 60 vojakov na pomoč, ki so pod vodstvom inž. Juga kanalizirali plaz na treh krajih. Žalibog pa so bili vojaki že čez deset dni odpoklicani n nadaljujejo delo sedaj številni delavci. Govor se, da bo rad pomanjkanja denarja že v najkrajšem času ustavljeno sploh vse varnostno delo. Pozivamo vse merodajne ministre, posebno g. ministra za poljedelstvo, da priskočijo ponesrečencem nujno na pomoč. Ljudstvo je obupano, ker je v nevarnosti, da izgubi še ta kosček zemlje, ki jo ima. Položaj je tem obupnejši, ker so morali siromaki izprazniti svoje borne domove tik pred zimo in so prepuščeni sedaj brez doma in zemljišča bedi in velikemu pomanjkanju.

Obsojena detomorilka. V Zagrebu se je vršila v soboto razprava proti Mariji Koprivnik, doma iz rajhenburške okolice. Obtožena je bila umora svojega lastnega malega otroka. Lansko spomlad je našla policija v nekem stranišču v Rajhenburgu otroško truplo, ki pa je bilo že tako razkrojeno, da niso mogli ugotoviti niti spola. Sum je padel na služkinjo Marijo Koprivnik, ki je par tednov prej porodila že svoje tretje nezakonsko dete. Koprivnik je bila v tistem času uslužbena nekje v Zagrebu. Policija jo je aretirala in zaslišala. Koprivnik je odločno zanikala, da bi bil v Rajhenburgu najdeni otrok njen, nač pa je priznala, da je tudi ona umorila svoje dete. »Ako bom kaznovana, potem hočem biti kaznovana vsaj za svoje, ne pa za tuje dete«, je izjavila. Nato je izpovedala, da je porodila zdravo moško dete, ki ga je dala v rejo neki ženski v rajhenburški okolici, sama pa je odšla v službo v Zagreb. Čez šest mesecev ji je ženska prinesla dete nazaj, ker ni mogla plačevati dogovorjene oskrbovalnine. Bila je vsa obupana. Bala se je, da izgubi službo, če prinese dete v hišo. Celu noč je tavalu po mestu, končno pa je odšla proti Šestinam. Ko je korakala ob obrežju Save, se ji je porodila misel, da se deteta lahko za vedno iznebi. Držala je dete tako dolgo v vodi, dokler se ni zadušilo. Na razpravi je opisala svojo trnjevo pot. Povsod je iskala pomoči, prosila ljudi, naj se usmilijo nedolžnega otroka, pa zaman. V zagrebškem otroškem zavetišču, kamor se je obrnila, so jo zavrnili, češ, otrok spada v Ljubljano. V skrajnem obupu in zmedenosti je končno izvršila zločin in zakrivila smrt otroka. Obsodili so jo na pet let ječe.

Beg vojnega begunca iz zapora v Vinkovcih. Te dni je sklenil vojni begunec kaplar Serafin Nčič pobegniti iz zapora okrajnega sodišča v Vinkovcih. V to svrhu je nasul vojniki, ki ga je stražil, paprike v oči ter navalil nanj, da bi mu odvzel puško. Vojnik, ki ga je paprika povsem onemogočila za uspešen boj, se je vendar obupno branil. Pri tem je izstrelil v napadalec iz puške strel. Strel je pa zadel ječarja Gečiča, ki mu je bil prihital na pomoč. Nastalo